

Nadat ze Jezus gekruisigd hadden, verdeelden de soldaten zijn kleren in vieren, voor iedere soldaat een deel. Maar zijn onderkleed was in één stuk geweven, van boven tot beneden.

Ze zeiden tegen elkaar: 'Laten we het niet scheuren, maar laten we loten wie het hebben mag.' Zo ging in vervulling wat de Schrift zegt: 'Ze verdeelden mijn kleren onder elkaar en wierpen het lot om mijn mantel.' Dat is wat de soldaten deden.

Bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder met haar zuster, Maria, de vrouw van Klopas, en Maria uit Magdala. Toen Jezus zijn moeder zag staan, en bij haar de leerling van wie hij veel hield, zei hij tegen zijn moeder: 'Dat is uw zoon,' en daarna tegen de leerling: 'Dat is je moeder.' Vanaf dat moment nam die leerling haar bij zich in huis.

Toen wist Jezus dat alles was volbracht, en om de Schrift geheel in vervulling te laten gaan zei hij: 'Ik heb dorst.' Er stond daar een vat water met azijn; ze staken er een majoraantak met een spons in en brachten die naar zijn mond. Nadat Jezus ervan gedronken had zei hij: 'Het is volbracht.' Hij boog zijn hoofd en gaf de geest.

Johannes 19, 23-30

Het lijdensverhaal van Johannes is geen uitzichtloos verhaal. Het is ook geen confrontatie met de zwaarte van het lijden. Het is één grote geloofsbelijdenis: Jezus lééft! In elk onderdeel laat de evangelist al de verrijzenis doorschemeren door het lijden. Het is een bemoedigend verhaal voor ieder mens die met lijden wordt geconfronteerd.

Ongetwijfeld had Jezus bewust gekozen voor een weg met risico's, die kon uitlopen op een confrontatie met de religieuze leiders. Die keuze heeft Hij gemaakt vanuit zijn geloof en zijn verbondenheid met God. Bij God zocht en vond Hij ook de kracht om die weg te blijven gaan, ook al bleef de confrontatie niet uit.

De soldaten verdelen zijn kleren in vieren, voor iedere soldaat een deel. Maar zijn onderkleed is in één stuk geweven, van boven tot beneden. Daarom: 'Laten we het niet scheuren, maar laten we loten wie het hebben mag.' Waarom dat merkwaardige detail? De evangelist wil duidelijk maken dat zo in vervulling gaat wat de Schrift zegt: *Een priester mag zijn kleren niet scheuren.* (Leviticus 21, 10) En in de psalm: *'Zij kijken vol leedvermaak toe, verdelen mijn kleren onder elkaar en werpen het lot om mijn mantel.'* (Psalm 22, 18-19)

Om de Schrift geheel in vervulling te laten gaan wordt verteld de evangelist dat Jezus dorst heeft. In de psalmen wordt gesproken over 'dorst naar God', zoals: 'Mijn ziel dorst naar God, naar de levende God, wanneer mag ik nader komen en Gods gelaat aanschouwen?' (Psalm 42, 3)

In de Bergrede zegt Jezus: *'Denk niet dat ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen. Ik ben niet gekomen om ze af*

te schaffen, maar om ze tot vervulling te brengen, ... totdat alles gebeurd zal zijn.' (Matteüs 5, 17-18) De vervulling van de Schrift is de weg naar het volle leven, ook al loopt die weg over lijden en dood. Dat wil de evangelist ons duidelijk maken.

Die weg naar het leven is er niet allen voor Jezus, maar ook voor wie Hem volgen. *Toen Jezus zijn moeder zag staan, en bij haar de leerling van wie hij veel hield, zei hij tegen zijn moeder: 'Dat is uw zoon,' en daarna tegen de leerling: 'Dat is je moeder'.* Door Maria aan te wijzen als de moeder van de leerling en de leerling als haar zoon, wil Jezus mensen aan elkaar toevertrouwen. Mensen worden zijn broeders en zusters. Maria is hun moeder. Een beeld van de gelovige gemeenschap.

'Het is volbracht.' De dood 'overvalt' Jezus niet. Hij sterft niet bewusteloos. Heel bewust legt Hij zijn leven in Gods hand. Zijn opdracht is tot een goed einde gebracht, ondanks alle tegenstand, ondanks lijden en dood. De Schrift is vervuld. Zijn leven gaat verder. Zijn vertrouwen in God gaat verder in vele mensen, tot op vandaag.

'Hij boog zijn hoofd en gaf de geest.' Het buigen van het hoofd is geen teken van ultieme berusting. Integendeel, heel bewust belooft Hij dat Hij de mensen die na Hem komen nabij wil zijn met de kracht van zijn Geest. De kruisdood lijkt wel meteen Pinksteren.

Wie de weg van Jezus gaat, moet ook door lijden en dood. Dat is eigen aan de mens. Maar de weg van mensen is nooit zonder toekomst. Het lijdensverhaal is tevens een verrijzenisverhaal, ook voor ieder van ons. Daarom spreken wij over GOEDE vrijdag.

Jezus,
uw weg door het leven
werd voortdurend geleid
door Gods Woord in de Schrift.
Zo hebt Gij geleerd te geloven
dat lijden en dood
nooit het einde zijn.
Uw weg was een weg
naar het leven in al zijn volheid,
verrijzenis.

Wij bidden
voor mensen die lijden
en voor wie de dood niet ver af is:
dat zij de kracht van uw Geest
mogen voelen
door de nabijheid van mensen
die van hen houden
en door de nabijheid van God.

Help ons
om zelf te groeien op uw weg
door het geloof en het vertrouwen
in de wijsheid van Gods Woord,
in de kracht van uw Geest,
in de zorg van uw moeder Maria,
in de verbondenheid
met uw en onze broeders en zusters.

Amen.

Woorden van Scheutist Jef Heynderycx
(intussen overleden),
bij de zware aardbeving in Haïti in 2010.

*Voor mij lag God dagenlang
onder het puin.
Ik kon er niet bij ...*

*Dood, ontarmd, onthoofd ...
Verlamd door absurditeit.*

*Nooit stonden we zo dicht bij elkaar
en kon ik hem niet aanraken.*

*Nooit stonden we zo ver van elkaar
alleen een hand boven het puin.*

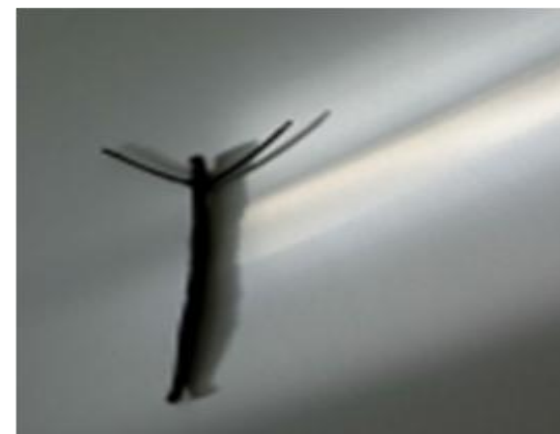
*Als eerste - zo kennen we hem -
hield hij die hand in de zijne.*

*Hij liet ze niet alleen, zijn kinderen,
hij heeft ze één voor één omarmd.*

Jef Heynderycx

16-01-10

In het Licht van Gods Woord

Kies voor Jezus' Geest

Goede Vrijdag 2020